

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

78. An consecratio Episcoporum Ecclesiae Latinae differat à Græca? Et docetur, quod Christus non designavit rem determinatam numero, vel specie Ordinum, sed reliquit ejus rei determinationem specialem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

constituuntur, quibus olim Episcopi praefuerunt, & nunc à Saracenis, & Turcis, in quorum potestatem deueniunt, tenentur. Difficultas est, an Consecratio dicti Episcopi sit valida, cum non signatur ei aliqua ciuitas, vel populus, super quem habeat iurisdictionem; Aliqui affirmant nullam esse consecrationem Episcopi, nisi signetur ei ciuitas, vel populus, super quem habeat iurisdictionem.

4. Quia licet Iurisdictione super ciuitatem, vel populum non sit in rigore metaphysico de essentia consecrationis Episcopalis, est tamen quaedam conditio necessaria à principio requisita, vt verè fiat Consecratio; ergo. Ita Nugnus tom. 2. in 3. p. 9. 39. art. 2. in expositione articuli S. Thom. ad fin. q. 1. Circa quartam Conclusionem.

5. Sed verius, & probabilius mihi videtur dicendum, supradictam consecrationem Episcopi validam esse, etiamsi de facto ei non signetur aliqua ciuitas. Nam Iurisdictione actualis non est de essentia consecrationis Episcopalis, vt ipsemet Nugnus fatetur, quia solum sufficit ad essentiam consecrationis Episcopalis cura animarum signanda à Romano Pontifice, quam posita exercere possit ordinatus Episcopus, nulla facta mentione ex parte ipsius.

6. Tum quia, sicut Episcopus simpliciter Ecclesiam, cuius est Pastor Romani Pontificis autoritate dimittens verè, & propriè est Episcopus, & tamen sine certa Ecclesia manet, cap. inter corporalia, de translat. sic etiam potest initio Episcopos sine certa Ecclesiae titulo creare. Ita tenent Hostiensis & Abbas in capite inter corporalia, de translat. Et ita ex Theologis sustinet Azor. tom. 2. lib. 3. cap. 29. q. 3. vbi sic ait: [Hostiensis & Abbas docent, posse absolute, & simpliciter aliquem Episcopum consecrari, qui nulli certae Ecclesiae obligetur, Episcopus igitur ordinari, & consecrari poterit absolute; hoc est si tantum Episcopalem consideremus autoritatem, ita vt solum accipiat Ordinis potestatem absque Iurisdictione, & hic consensu alterius Episcopi possit in illius Diocesi obire, & exequi ea, quae sunt Ordinis, possit Christum conficere, pueros confirmare, Clericos ordinare, Tempia, Altaria, Vasa consecrare. Potestas verò Iurisdictionis non datur alicui, nisi in certum populum, cui possit ius dicere. Item ex cap. Quoniam, de offic. Iudic. ordin. constat iure aliquando Episcopum posse sibi Vicarium adiungere, qui habeat etiam Pontificiam Ordinis potestatem, vbi Abbas annotauit in hunc modum ex quo fit, vt quis absque Episcopatu creetur Episcopus? quoniam eiusmodi Vicarius consecratur, Episcopus erit sine Episcopatu.] Ita Azor.

RESOL. LXXVIII.

An Consecratio Episcoporum Ecclesia Latina differat à Graeca.

Et docetur, quod Christus non designauit rem determinatam numero, vel specie Ordinum, sed reliquit eius rei determinationem specialem Ecclesiae. Ex p. 12. tr. 1. Ref. 78.

§. 1. **R**espondeo affirmatiuè etiam in Ritibus substantialibus, sed difficultas est, quomodo hoc eueniat, quia materia, & forma Sacramentorum debet esse aequalis, vt potè instituta à Christo Domino, nec potest variari ab Ecclesia. Pro hac difficultate enodanda suppono, Christum Dominum sic instituisse materias Sacramentorum, vt in aliquibus Sacramentis non determinauerit rem ponendam, vel

exhibendam talem secundum speciem infirmam, sed solum per se designasse in materiam positionem alicuius signi externi, vel traditionem externam alicuius rei sensibilis aptae, vt per ipsam significetur talis effectus Sacramentalis verbi gratia, potestas Ordinis, & gratia specialis, quae confertur, mouisse verò Apostolos generaliter vt res apta, & commoda ad talem significationem ferendam apud homines, tradiderunt pro talis Sacramenti materia propria, relinquendo Ecclesiae determinationem magis specialem rei adhibenda.

2. Et est optimum exemplum. Instituta est pro materia Sacramenti Penitentiae propria manifestatio peccatorum sensibilis, vnde quaecumque manifestatio peccatorum talis sit per verba, vel sine verbis est sufficiens, quia tale signum externum peccatorum habet substantiam signi instituti à Christo, hoc est, habet rationem illam quam Christus voluit determinatè poni, vt sit Sacramentum, & non aliter in Sacramento Ordinis instituit Christus pro materia in aliquibus Ordinibus traditionem alicuius rei accommodatae, ad significandum talis Ordinis ministerium, potestatem, & gratiam, ipse tamen non designauit, rem determinatam numero, vel specie, sed reliquit eius rei determinationem specialem Ecclesiae, vt haec opportunè determinaret rem talem istam, vel illam esse tradendam, verbi gratia, Librum, vel Vas, Cereum, vel Candelabrum, vel vtrumque, &c. Ratio cur ita Christus instituit, praeter sanctissimum eius beneplacitum, videtur esse maior congruitas ipsius rei ob diuersos status temporum & locorum, in quibus Ecclesiae Ministri erant ordinandi: non enim ita congruum, ne & facile semper esset eodem vti signo: nam initio Ecclesiae non poterat esse materia ordinationis liber Euangeliorum, vel Epistoliarum, vel exorcismorum, sicut modò est materia apta huiusmodi traditio libri, vt dicemus. Et haec omnia docet Bernal. de Sacram. diffinit. 47. sect. 1. num. 2. cui ego addo (me citato) Franciscum Lugo de Sacram. lib. 1. cap. 1. quest. 7. num. 78. Martinon. tom. 4. diffinit. 9. sect. 5. num. 48. Ioannem Pontium in Conf. Theol. diff. 48. quest. 2. conclus. 8. num. 15. cum Cardinali Lugo, Amico, Ilamberto, Auerfa, Marchino, Fomenio, Arcudio, & pluribus aliis à me alicui adductis. Hoc supposito respondeo: Consecrationem Episcoporum, vt fuit instituta à Christo Domino in genere, esse diuersam non diuersam in Ecclesia Latina, & Graeca, sed in specie à Pontifice fuisse hanc, & hanc in dictis Ecclesiis determinatam.

RESOL. LXXIX.

Afferuntur aliqua ex consecratione Episcoporum Graecorum, quae firmant plures ex supradictis? Ex p. 12. tr. 1. Ref. 79.

§. 1. **N**otandum ex Ordinatione Graecorum varia posse colligi, quae inter Doctores fuerunt haecenus satis dubia; nam apud eos Episcopus consecratur imposita manu cum pallio super caput consecrandi, sub hac forma: Diuina gratia, quae semper infirma sanat, & imperfecta perficit & promouet N. Deo amabilissimum Presbyterum in Episcopum, à Deo custoditae Ciuitatis Nostrae; Oremus igitur pro ipso, vt veniat super eum gratia sanctissimi Spiritus; deinde Pontifex aperit librum Euangeliorum, & imponit capiti, ac Cervici illius, qui ordinatur, simul vna tangentibus aliis Pontificibus, & facta trina cruce in capite illius, impositaque